

На пълната акултурация съответства *координираният билингвизъм*, т.е. психологическият механизъм, осигуряващ провеждането на правилната реч, последователно отнасяща се към двете езикови системи. При *координирания билингвизъм* не се наблюдава адаптация и тази отрицателна характеристика отделя посочения тип билингвизъм от изброените по-горе.

Обикновено следствие от пълната или крайна акултурация е *асимиляцията*, т.е. пълното отказване от първичната култура и загубване на осъзнаването за особена етническа принадлежност. Обикновено следствие от координирания билингизъм е отказването от родния език и преминаването към друг език, т.е. *т.нар. смяна на езика*.

Обаче понякога асимиляцията и смяната на езика не настъпват за дълъг период. За запазване на родния език спомагат: компактността на населението, пресата, училището и църквата. Особено важно е да се вземе предвид престижът на родния и на изучавания език.

3. ЕТНОКУЛТУРА, МИСЛЕНЕ, ЕЗИК И ОБЩУВАНЕ

Редица изследователи в света отделят място в своите разработки на връзките между култура и мислене, култура и език, култура и общуване. Ю. Дешериев (1978) проследява отношението между битовата култура и нейното отражение в езика. Според автора езикът е важно средство в културния обмен между различни народи.

Според Г. Солдатова (1988) в междуетническите отношения най-голямо внимание се отделя на процеса на стереотипизацията, т.е. етническите стереотипи, натрупани в историческата практика на междуетническите взаимоотношения, регулират възприятията и поведението на техните представители в процеса на междуетническото общуване.

Дж. Бери (1992) разглежда проблема за межкултурното общуване на личности от различни култури, живеещи в границите на една държава. Авторът различава следните етапи:

– *културен шок, породен от различията между двете етнокултури, като той е характерен най-вече за групата на малцинството;*